

Kazimierz Wenta

Od Redakcji

Edukacja Humanistyczna nr 1 (28), 5-6

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redakcji

Trawestując słowa Cypriana Norwida, że *przeszłość – jest dziś, tylko cokolwiek dalej*, warto dodać, że przyszłość w nauce i dydaktyce to jednak teraźniejszość na ostrym wirażu. We współczesnym świecie edukacja zarysowuje się w coraz bardziej kontrastowych obrazach globalnych nowych oczekiwań i rozwiązań, dlatego zachodzi potrzeba nasycenia myśli społeczno-pedagogicznej, jaką upowszechnia Edukacja Humanistyczna, przede wszystkim nadzieją i zaufaniem dla dobrych wartości oraz teoretycznych przesłanek. Niniejsze zagajenie od Redakcji wiąże się z tym, że nasz periodyk, po piętnastu latach, wchodzi we wczesnomłodzieńczy okres naporów i burz, kiedy wielorakie wartości zderzają się z funkcjonalnością w realnym świecie. Teraźniejsi nauczyciele szkół wyższych i studenci w warunkach permanentnych zmian coraz częściej znajdują się w sytuacji ustawicznych wyborów między krótkotrwałą prawdą, wysublimowanym pięknem, złudną równością człowieka wśród ludzi oraz poczuciem bezpieczeństwa fizycznego, psychicznego i moralnego.

Treść prezentowanych tutaj artykułów, w dziale studiów i rozpraw, zwłaszcza tekst Kazimierza Denka dotyczący uniwersytetu ukazanego z perspektywy tradycji i wyzwań współczesności oraz przyszłości, nie może nie skłaniać do zadumy nad przeszłością akademickości, która przemija i szuka nowych rozwiązań w warunkach globalizacji, informatyzacji oraz budowania społeczeństwa wiedzy. W Unii Europejskiej procesy globalizacyjne cechują się względnie daleko idącą unifikacją w zakresie ujednoczenia zasad formalnoprawnych, finansowo-ekonomicznych i gospodarczych oraz społeczno-politycznych. W edukacji mamy do czynienia z kreowaniem społeczeństwa wiedzy wspomaganego informatycznie, ale w kulturze mentalnej i językowej, mimo różnorodnych prób na rzecz wychowania Europejczyków do interkulturowości, nadal ujawniają się animozje etniczne i narodowościowe. Dlatego ceną od strony poznawczej i społeczno-użytecznej jest rozprawa Izabeli Skórzyńskiej i Anny Wachowiak na temat polsko-niemieckich domen symbolicznych na polskich ziemiach zachodnio-północnych, ujmowanych w aspekcie rytuału pojednania.

W nawiązaniu do teraźniejszości edukacyjnej interesujące są prace zagranicznych autorów: Natalii Franczuk, która pisze o nabywaniu kompetencji edukacyjnej w oparciu o technologię komputerową, oraz Jeleny Czalko opisującej związek zachodzący pomiędzy teorią a praktyką kształcenia kompetencji w edukacji zawodowej na terenie Rosji. Kontynuacją tego pedagogicznego nurtu jest także praca Katarzyny Herdy-Płonki na temat roli nauczyciela akademickiego w aktywizowaniu rozwoju studentów oraz artykuł Pauliny Grabowiec, która pisze o znaczeniu inteligencji emocjonalnej w pracy nauczyciela.

W dziele doniesień z badań na ogół mamy do czynienia z różnorodnością tematyczną wśród poruszanych zagadnień z zakresu nauk historyczno-prawnych, polityczno-socjologicznych, psychologiczno-pedagogicznych oraz regionoznawczych. Dlatego można żywić nadzieję, że czytelnik nastawiony na zapoznanie się z interesującymi treściami ma również okazję krytycznie zweryfikować od strony merytorycznej i metodologicznej stosowane przez autorów procedury dochodzenia do wytyczonych obszarów prawdy. Co prawda w naukach humanistyczno-społecznych zakresy i stopnie zobiektywizowanej prawdy obarczone są większym lub mniejszym zaufaniem, tym niemniej warto ją ustawicznie poszerzać i pogłębiać.

Wśród plejady kilkunastu publikowanych w niniejszym naukowym periodyku społeczno-pedagogicznym opracowań autorskich znajdują się teksty np. dotyczące procesu prawnego w monarchii habsburskiej (Ryszard Tomczyk), dawnej polityki zatrudnienia w Unii Europejskiej (Anna Obiegło), współpracy polsko-ukraińskiej (Amadeusz Urbanik). Problematyka szczecinoznanca znalazła się natomiast w pracach: o Szczecinie jako potencjalnej metropolii (Roman Lewandowski), jak również o Eugeniuszu Kwiatkowskim jako honorowym obywatelu Szczecina (Agnieszka Zaremba). Dyskusyjne w swej treści mogą być artykuły o: eutanazji (Małgorzata Olech), percepcji osobowości nauczyciela przez studenta (Lenka Pelcerová), komisji dyscyplinarnej dla nauczycieli akademickich (Agnieszka Koźlarek), zarządzaniu czasem w XXI wieku (Anna Pluta), edukacji nauczycielskiej w szkolnictwie muzycznym (Ewa Kumik), formach kształcenia ustawicznego w szkole wyższej (Anna Frąckowiak), zaufaniu w kontaktach interpersonalnych (Stefan Szałach) i zainteresowaniach studentów pedagogiki (Barbara Kłasińska).

Recenzje dwóch książek: Janiny Wyleżałek, pt. *Mobbing w oświacie jako problem społeczny* (Jadwiga Mazur) oraz Darii Hejwosz, pt. *Edukacja uniwersytecka i kreowanie elit społecznych* (Zofia Okraj) mogą okazać się zacznym czytelniczym, m.in. ze względu na ich „społeczną uciążliwość” i ustawiczną aktualizację. W informacjach z życia Wyższej Szkoły Humanistycznej TWP w Szczecinie znajdują się natomiast nie tylko relacje wewnątrzuczelniane, ale także zewnętrzne, związane z uczestnictwem tutejszych nauczycieli akademickich w przedsięwzięciach naukowych w kraju i za granicą.

Kazimierz Wenta